

РЕШЕНИЕ

№ 1008

гр. Русе, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Г. Димитрова

при участието на секретаря Мирослава В. Монова
като разгледа докладваното от Мария Г. Димитрова Гражданско дело № 20224520103745 по описа за 2022 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по искова молба от „Енерго – Про Енергийни услуги“ЕАД, ЕИК201398872, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“258, Варна Тауърс Г, представлявано от Боян Кършаков, Пламен Стефанов и Яна Димитрова, чрез адв. Я. Н., против „ЕТ Десислав Маринов –Дентем-Теменужка Маринова“, ЕИК 117607290, със седалище и адрес на управление, с. Николово, общ. Русе, ул. „Хан Кубрат“ № 6, с която е предявен установителния иск по чл. 422 от ГПК за установяване на вземане по чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 92 ЗЗД и чл. 327 ТЗ за сумата от 3663,38 лв.- главница дължима по сключен Договор за комбинирани услуги № *** от 17.10.2019 г. за покупко-продажба на ел. енергия, участие в стандартна балансираща група и заплащане на мрежови услуги, със срок до 31.10.2021 г., в полза на ищеца е възникнало твърдяното вземане, представляващо неустойка по чл. 18 (4) от Договора за неизпълнение на задълженията на ответника по чл. 7 ал. 3 от Договора, а именно да уведоми ищцовото дружество в срок от 3 работни дни при промяна в собствеността или правото на ползване на обекта с абонатен № ***. На осн. чл. 86 от ГПК се претендира и мораторна лихва върху главницата в размер на 59,81 лв за периода от 10.03.2022 г. до 26.04.2022 г., както и законната лихва върху главницата от 05.05.2022 г. датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. *** г. на РРС до окончателното изплащане.

В срока по чл. 131 от ГПК ответника заявява, че на 02.06.2020 г. продал на трето лице сградите в имота, за който е сключен договора между ищеца и ответника и от тогава не е собственик нито ползвател на ел. енергия в процесния обект № ***. На 05.10.2020 г. ищеца издал документ за

прекръпяване на Договора за комбинирани услуги № *** от 17.10.2019 г., като във връзка с получено уведомление от мрежовия оператор от 01.07.2020 г. за извършена смяна на доставчик/координатор, счита договора за прекратен от същата дата. Ответника твърди, че от страна на купувача не е инициирана процедура за смяна и не е нарушена разпоредбата на чл. 17 ал. 1 т. б. Счита, че Договора е прекратен на осн. чл. 17 ал. 1, т. д от страна на ищцовото дружество, което довело до невъзможност за изпълнение на договора и няма клауза по договора, която да санкционира промяна на собствеността на обекта. Заявява, че ответното ЕТ не е сключвало договор с друг доставчик на ел. енергия за обект с № *** в село Николово, общ. Русе, което означава, че не дължи неустойка.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно между страните, че ответния едноличен търговец е бил клиент на ищцовото дружество, с клиентски номер кл.№: ***, във връзка с продажба на ел. енергия, участие в стандартна балансираща група и заплащане на мрежови услуги за обект на потребление заведен с абонатен номер аб.№: ***, находящ се на адрес с. Николово, общ. Русе. Тези облигационни отношения са се регламентирали от Договор за комбинирани услуги № *** от 17.10.2019 за покупко-продажба на ел. енергия, участие в стандартна балансираща група и заплащане на мрежови услуги, сключен със срок до 31.10.2021г., съгласно чл. 3 (2), и уговорени прогнозни количества електрическа енергия за доставка и договорена цена, съгласно Приложение №2.

На 02.06.2020 г. ответник продал на трето лице сградите в имота, за който е сключен договора между страните и от тогава не е собственик нито ползвател на ел. енергия в процесния обект № ***. На 05.10.2020 г. ищеца издал документ за прекръпяване на Договора за комбинирани услуги № *** от 17.10.2019 г., като във връзка с получено уведомление от мрежовия оператор от 01.07.2020 г. за извършена смяна на доставчик/координатор, счита договора за прекратен от същата дата.

Съгласно чл. 7, ал. 3, от Договора ответника Купувач се задължава да уведоми ищеца Продавач и Координатор в срок от 3 (три) работни дни при промяна в собствеността или правото на ползване на обектите, посочени в Приложение №1 и по-конкретно обект с ид. номер ***.

Ответника твърди, че от страна на купувача не е инициирана процедура за смяна и не е нарушена разпоредбата на чл. 17 ал. 1 т. б, съгласно която при получаване на потвърждение от мрежовия оператор за осъществена смяна на координатор, в следствие на инициирана от Купувача процедура за смяна, на координатора на балансиращата група, считано от датата,от която се осъществява промяната и обектите по Приложение 1, вече не са част от балансиращата група. Счита, че Договора е прекратен на осн. чл. 17 ал. 1, т. д от страна на ищцовото дружество, което довело до невъзможност за изпълнение на договора и няма клауза по договора, която да санкционира

промяна на собствеността на обекта. Съгласно чл. 17 ал. 1, т. д Договора се прекратява от Продавача и Координатор с писмено уведомление при промяна на собственика/ползвателя/наемателя на обектите от Приложение № 1, в случай че тази промяна води до невъзможност за изпълнение на настоящия Договор или в случай, че Продавачът и Координатор няма интерес от продължаване действието на Договора.

С Договора между страните е постигнатото съглашение в Раздел IX. „Отговорности и санкции“ и по-конкретно чл.18 (4) „При неизпълнение на кое да е от поетите задължения по Договора с изключение на задълженията за плащане, за всеки случай на неизпълнение неизправната страна дължи неустойка на другата страна в размер на 50% от договореното прогнозно средномесечно количество електрическа енергия за съответния/те обект/и по договорената цена в Приложение № 2“.

Съгласно заключението на изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза неустойката в размер на 3 529.74 лв. е изчислена правилно при спазване на уговорената между страните методология и не е била осчетоводена в ответното дружество, била е осчетоводена в ищцовото дружество, но не е заведена в дневниците за ДДС, тъй като не включена като фактура и Договора не е данъчен документ. Мораторната лихва върху главницата вещото лице изчислява в размер на 47,07 лв. за периода от 10.03.2022 г. до 26.04.2022 г.

На основание чл. 410 от ГПК, във връзка с чл. 107 от Закона за енергетиката на 04.05.2022 г. в Районен съд Русе е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ЕТ "Десислав Маринов - Дентем - Теменужка Маринова" с ЕИК: 117607290 в резултат на което е образувано ч.гр.д. *** г. на РРС за неизплатени задължения в размер на 3 529.74 лв., представляващи главница за неустойка на осн. чл. 18(4) от Договора във връзка с неизпълнение на задълженията си по чл. 7, ал. 3 от Договора, ведно с мораторна лихва в размер на 59.81 лв. върху главницата от деня следващ падежа 10.03.2022г. до 26.04.2022г. Длъжникът е направил възражение в срока по чл.414 ГПК, в резултат на което и в срока по чл. 415 ГПК ищеца е предявил настоящия иск.

Съобразно релевираните в исковата молба фактически твърдения, обосноваващи предявените искове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 92 ЗЗД и чл. 327 ТЗ, възникването на предявеното спорно акцесорно материално право се обуславя от осъществяването на следните материални предпоставки: 1/. наличието на облигационна връзка – двустранна правна връзка, валидно договорно задължение, от което да възниква задължение за изпълнение; 2/. че кредиторът /ищецът/ е изпълнил задълженията си по сключения договор/че е бил готов да ги изпълни/; 3/. че ответникът не е престириал дължимото в уговорения срок и 4/. че между страните е била валидно уговорена по размер неустойка в случай на неточно изпълнение във времево отношение.

По своята правна природа неустойката представлява форма на договорна отговорност. Тя служи като обезщетение за вредите от

неизпълнението, чийто размер са предварително определени от страните. Страните могат отнапред да уговорят размера на обезщетението за причинени вреди от неизпълнение на договорно задължение, без да е нужно те да се доказват. Неустойката, съгласно чл. 92, ал. 1 ЗЗД, обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Като форма за обезщетяване на вреди от договорно неизпълнение неустойката се дължи само ако страните са уговорили предварително в договора, че в случай на виновно неизпълнение на точно определено задължение длъжникът дължи на кредитора неустойка за вредите от неизпълнението. Размерът на неустойката и видът на договорното неизпълнение, за което тя се дължи, също са предмет на уговаряне в договора.

По делото се установи по несъмнен начин наличието на кумулативните предпоставки на предявения осъдителен иск с правно основание чл. 92, ал. 1 от ЗЗД, а именно – неустойката е била уговорена като вид обезщетение за договорно неизпълнение от страните /чл. 18 ал.4 от договора/; наличие на валидно възникнало главно задължение за уведомяване в срок от 3 работни дни при промяна в собствеността /чл. 7 ал. 3 от договора/; настъпила на 02.06.2020 г. промяна в собствеността и изискуемост на главното задължение; неизпълнение на обезпеченото с неустойка главно задължение; кредиторът е изправна страна по договора. Основанието за прекратяване на договора по чл. 17 ал. 1 д не отменя уговорените в чл. 18 ал. 4 от Договора между страните отговорности и санкции за неизпълнение на кое да е от поетите задължения.

Съгласно заключението на изслушаната по делото съдебно-счетоводна експертиза неустойката в размер на 3 529.74 лв. е изчислена правилно при спазване на уговорената между страните методология и в този размер следва да се уважи. Претендираната мораторна лихва съдът намира основателна до размера 47,07 лв. за периода от 10.03.2022 г. до 26.04.2022 г., като в останалата част до претендираните 59,81 лв. следва да се отхвърли, като неоснователна и недоказана.

Ищеца има право на разноски на осн. чл. 78 ал. 1 от ГПК, които са доказани в размер на 100 лв. за юриконсултско възнаграждение, 119,40 лв. за държавна такса и 200 лв. депозит за вещо лице, по настоящото производство, а по заповедното 50 лв. юриконсултско възнаграждение и 71,79 лв. държавна такса.

Така мотивиран, Русенски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на осн. чл. 422 от ГПК по отношение на „Енерго – Про Енергийни услуги“ЕАД, ЕИК201398872, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“258, Варна Тауърс Г, представлявано от Боян Кършаков, Пламен Стефанов и Яна Димитрова, чрез адв. Я. Н., ЧЕ „ЕТ Десислав Маринов –Дентем-Теменужка Маринова“, ЕИК 117607290, със седалище и адрес на управление, с. Николово, общ. Русе, ул.

„Хан Кубрат“ № 6, му ДЪЛЖИ вземане по чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 92 ЗЗД и чл. 327 ТЗ за сумата от 3663,38 лв.- главница дължима по сключен Договор за комбинирани услуги № *** от 17.10.2019 г. за покупко-продажба на ел. енергия, участие в стандартна балансираща група и заплащане на мрежови услуги, със срок до 31.10.2021 г., представляващо неустойка по чл. 18 (4) от Договора за неизпълнение на задълженията на ответника по чл. 7 ал. 3 от Договора, а именно да уведоми ищцовото дружество в срок от 3 работни дни при промяна в собствеността или правото на ползване на обекта с абонатен № ***, както и на осн. чл. 86 от ГПК мораторна лихва върху главницата в размер на 47,07 лв. за периода от 10.03.2022 г. до 26.04.2022 г., както и законната лихва върху главницата от 05.05.2022 г. датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. *** г. на РРС до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска по чл. 86 от ЗЗД в останалата част до сумата 59,81 лв., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78 ал. 1 от ГПК „ЕТ Десислав Маринов –Дентем-Теменужка Маринова“, ЕИК 117607290, със седалище и адрес на управление, с. Николово, общ. Русе, ул. „Хан Кубрат“ № 6 ДА ЗАПЛАТИ на „Енерго – Про Енергийни услуги“ЕАД, ЕИК201398872, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“258, Варна Тауърс Г, представявано от Боян Кършаков, Пламен Стефанов и Яна Димитрова направените по настоящото производство разноски в размер на 100 лв. за юриконсултско възнаграждение, 119,40 лв. за държавна такса и 200 лв. депозит за вещо лице, както и по заповедното 50 лв. юриконсултско възнаграждение и 71,79 лв. държавна такса.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Русенски окръжен съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Районен съд – Русе: _____